Σκουλάς Βασίλει
Σπανταγάκης Βασίλειος
Ἀνδρεδάκης Γεώ
Μπουράκης Ἀ. χρυσ.... 10
Πετ ος » » 5

Αἱ συνδρομαὶ διὰ τὰ Χανιὰ προπληρώνονται εἰς τὴν ἀρχὴν ἑκάστης ἑξαμηνίας

Πᾶν τὸ πρὸς δημοσίευσιν ἀποστέλλεται εἰς τὴν ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΝ

ΥΨΗΛΑ ΛΕΥΚΑ ΟΡΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ

Καταχωρήσεις εἰς τὰς δύο πρώτας σελίδας ὁ στίχος λεπτὰ 25

Εἰς τὴν τρίτην καὶ τετάρτην σελίδα ἀναλόγως κατ᾽ ἀποκοπήν.

Τὰ προγράμματα πλειστηριασμῶν, αἱ εἰδοποιήσεις κλπ. προπληρώνονται.

Τὰ χειρόγραφα δημοσιευόμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ: ὁδὸς «Κανεβάρο» (Καστέλλι) ἀριθ. 2
(Εἰς τὴν τρίτην πρὸς τὰ ὀριστερὰ τῷ ἀνερχομένῳ πάροδον)

ΕΤΟΣ Γ΄.—ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β΄. Διευθυντὴς καὶ ὑπεύθυνος Συντάκτης Ι. Γ. ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ ΑΡΙΘ. 75

ΧΑΝΙΑ, Παρασκευὴ 1 Ἰουνίου 1907

ΜΕΤΑ ΤΑΣ ΚΑΛΠΑΣ

Ὁ λαὸς κληθεὶς τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν πρὸ τῶν καλπῶν ἐξέδωκε τὴν ἐτυμηγορίαν του. Ὁ ἐκλογικὸς σάλος καὶ ἡ μεγάλη ἀγωνία, ἥτις ἐκράτει τὴν καρδίαν αὐτοῦ ἐν συγκινήσει ἐσβέσθη καὶ ἐξητμίσθη ὡς ἀτμὸς ἀπαιθαλωθείσης πυρᾶς, καὶ ἐπῆλθεν ἡ γαλήνη εἰς τὰ πνεύματα τῶν πολλῶν, τῶν ἀγροτικῶν ἰδίᾳ πληθυσμῶν καὶ τῶν ἐπαγγελματικῶν τάξεων, μένει δὲ μόνον ἡ ἔξαψις τῶν πολιτευομένων, κομματαρχῶν καὶ περιέργων πρὸς συζήτησιν τῶν ἐπὶ τῆς ἐτυμηγορίας κομματικῶν διακρίσεων ἐν αἷς τόσαι καὶ τόσοι ὑπουργοὶ τῶν ἐσωτερικῶν ἀσχολοῦνται καὶ ἐνδιατρίβουσι. Διὰ τὸ ἀμφίρροπον καὶ διὰ τὸ ἰσοσκελὲς τῶν διὰ τῆς ψήφου τοῦ λαοῦ χρισθέντων μὲ τὸ μῦρον τῆς πληρεξουσιότητος δαψιλὴς καὶ ἄφθονος παρέχεται ὕλη εἰς κρίσεις καὶ ὑπολογισμοὺς τοὺς ὁποίους ἡ γόνιμος φαντασία πλάττει ἀναλόγως τῆς πολυδέγμονος γονιμότητος καὶ εὐστροφίας της. Ἀλλ᾽ ὁ ἄκακος λαὸς ἑνὸς καὶ μόνου σήμερον ἔχει ἀνάγκην. Κυβερνήσεως ἰσχυρᾶς πατρικῆς, συναισθανομένης τὸν μέγιστον καὶ ὑψηλὸν αὐτῆς προορισμόν, ἐχούσης τὸ σθένος καὶ τὴν ἀπαιτουμένην θέλησιν ὅπως ἀνασύρῃ τὴν Κρήτην ἀπὸ τοῦ βαράθρου εἰς ὃ ἔρριψεν αὐτὴν τὸ ἀπαισίας μνήμης ἐξαμβλωτικὸν ὑπὸ ἐθνικὴν καὶ ὑλικὴν ἔποψιν παρελθόν, ὅπερ διὰ τοῦ κινήματος τοῦ Θερίσου ἐσαρώθη ὡς Αὐγείου κόπρος. Δυστυχῶς τὴν κυβέρνησιν ταύτην δὲν διαβλέπομεν προβλεπομένην ἐκ τῆς ἐτυμηγορίας, ἀφοῦ ἡ ψῆφος τοῦ λαοῦ ἔφερεν ὡς ἐκ τῶν συνθηκῶν, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ὡς ἐκ τῶν ἔτι ἐπικρατουσῶν τοῦ παρελθόντος προλήψεων, τὸ ἑτεροβαρὲς τῶν πολιτικῶν κομμάτων ἰσοζύγιον. Ἑκατέρας τῶν δύο μεγάλων πολιτικῶν μερίδων τοῦ τόπου τὰς βάσεις δὲν ἐστήριξεν ἡ γενομένη τὴν τελευταίαν Κυριακὴν ἐκλογὴ ὧν ἐσάλευσε μᾶλλον τὰ θεμέλια. Ἡ ὑπὸ τὸν γηραιὸν ἡγέτην τῶν ἀκολούθων καὶ στερρῶς ἐχομένων τῶν πολιτικῶν παραδόσεων τοῦ προσφάτου παρελθόντος μερίς, κυριολεκτικῶς ἐξηρθρώθη διὰ τῆς ἀποτυχίας τῶν ὀπαδῶν καὶ φίλων ἐν τῷ Νομῷ Ῥεθύμνης, ἕνα μόνον ἐκ τῶν πληρεξουσίων τοῦ Νομοῦ κατορθώσασα νὰ συμπεριλάβῃ εἰς τὸν τεθολωμένον ἄλλως τε κύκλον της. Ἡ ἰσχὺς αὐτῆς ἡ ἄλλοτε συμπαγὴς καὶ ἀδιάρρηκτος ἡ τυφλῶς συμμεριζομένη τὰς μᾶλλον παραδόξους τοῦ ἀρχηγοῦ δοξασίας, ἐκλονίσθη. τὰ πολλῶν διαδηλωτικῶν ἀποδοκιμασιῶν ἱκανῶν νὰ διεγείρωσι τὰ νεῦρα καὶ νὰ συνταράξωσι τὰ ἐνδόμυχα καὶ τοῦ μᾶλλον ψυχραίμου διδασκαλικοῦ ὀργανισμοῦ, κατέστη δῆλον ὅτι ἡ ἰσχὺς τῆς μερίδος ταύτης ἐμειώθη, ἐπίκειται δέ, ὡς γνωστόν, ἡ διάσπασις τοῦ σώματος εἰς δύο, ἂν ὄχι ἰσοβαρῆ, τοὐλάχιστον ς κατὰ προσέγγισιν ἰσοπαλεῖς δυνάμεις. Παντάπασι δὲν ἀποδεχόμεθα τὸν αὐτὸν τρόπον τοῦ σκέπτεσθαι μὲ τοὺς φρονοῦντας ὅτι ἡ συντηρητικὴ αὐτὴ μερίς, ἥτις τιτλοφορηθεῖσα μὲ τὸν κατ᾽ εὐφημισμὸν τίτλον τοῦ ἐθνικοῦ προνομιακῶς προσκομίζοντα αὐτῇ δαψιλῆ τὴν εἰρωνείαν καὶ ἄφθονον τὸν σαρδώνιον, θέλει δυνηθῇ νὰ ἐξάρῃ ἐν τῇ ὅσον οὔπω συνερχομένῃ Βουλῇ τὴν ἁγνότητα τῶν ἀρχῶν της καὶ τὰ ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τούτων ἀγαθὰ ἀποτελέσματα, δι᾽ ὧν θὰ ἀνορθωθῇ ὁ τόπος καὶ θὰ προοδεύσῃ. Οὔτε τὸν χαρακτῆρα οὔτε τὴν φύσιν μεταβάλλει ὁ χρόνος. Ἡ περίστασις μόνον ἐπιφέρει ἐκφάνσεις τινὰς μεταβολῆς συμμορφουμένης, ἢ εἰς ὑπακοὴν ὑποβαλλούσης τοὺς ἀδαμάστους καὶ ἕξιν ἔχοντας πρὸς οἱανδήποτε ῥοπήν, γνωστὴ δὲν εἶναι ἡ λίσις τοῦ ὑπὸ τὸν γηραιὸν τοῦτον ἡγέτην κόμματος προκειμένου νὰ διαχειρίζεται τὰ κοινὰ ἀπὸ τὴν πρόσφατον αὐτοῦ ὀκταετῆ διαχείρισιν. Ἀλλὰ καὶ ἕτεροι λόγοι ὑπάρχουσιν, οἱ ὁποῖοι δεικνύουσιν ὅτι ἡ μερὶς αὕτη εἶναι λίαν ἐξησθενημένη ὡς πρὸς τὴν ἐπιδοκιμασίαν τῶν πολιτικῶν αὐτῆς ἀρχῶν καὶ προγραμμάτων, εἰκότως φρονούντων τῶν κατοίκων τῶν ἀνατολικῶν Ἐπαρχιῶν, ὅσοι τοὐλάχιστον δὲν διατελοῦσιν ἔτι ὑπὸ τὴν δρόσον τοῦ ἀποξηρανθέντος δηλητηριώδους χειμάρου, ὅτι καταλαμβάνουσα τὴν ἀρχὴν ἡ μερὶς αὕτη θέλει συνεχίσῃ τὴν προσφιλῆ αὐτῇ μέθοδον τοῦ διοικεῖν καὶ διαχειρίζεσθαι τὰ δημόσια. Ἀπόδειξις τῆς ἀποδοκιμασίας τῶν ἀρχῶν καὶ πολιτικῶν προγραμμάτων τοῦ ὑπὸ τὸν γηραιὸν ἡγέτην κόμματος ἐν ταῖς ἀνατολικαῖς Ἐπαρχίαις εἶναι ἡ μείωσις τῶν ἐκλογικῶν δυνάμεων καὶ παραγόντων οἵτινες συγκρούονται πρὸς ἀλλήλους καὶ οἵτινες, ὡς γνωστόν, δὲν εἶναι ἔστιν ὅτε ἀναίμακτοι. Παρὰ πάντα ταῦτα ἡ πολιτικὴ αὕτη μερίς, ὅπως ἔχουσιν αἱ κομματικαὶ αὐτῆς δυνάμεις μετὰ τὰς ἐκλογάς, δὲν δύναται νὰ καταλάβῃ τὴν ἐξουσίαν νὰ διοικήσῃ τὸν τόπον συνταγματικῶς.

Ἀλλὰ καὶ ἡ ἑτέρα τῶν πολιτικῶν μερίδων, ἡ Ἀντιπολίτευσις μὲ τὴν ἐπελθοῦσαν ἐκ τῆς ἐκλογῆς ἰσότητα θὰ ἀδυνατήσῃ ὡσαύτως νὰ καταλάβῃ τὴν ἀρχὴν καὶ νὰ διοικήσῃ συμφώνως πρὸς τοὺς συνταγματικοὺς θεσμούς. Μεθ᾽ ὅλας τὰς ὑγιεστέρας αὐτῆς ἀρχὰς καὶ μεθ᾽ ὅλα τὰ δικαιώματα νὰ ἐφαρμόσωσι τὰ νέα μέτρα ἐκεῖνοι οἵτινες ὑπῆρξαν οἱ ἐργάται τῆς νέας καταστάσεως, δικαιώματα τὰ ὁποῖα ἐμείωσεν ἀτυχῶς ἡ τελευταία ψηφοφορία, διὰ πολλοὺς λόγους καὶ πολλὰς ἀφορμάς, τὰς ὁποίας ἀποφεύγομεν νὰ ἀναφέρωμεν, ἡ ὑπὸ τὸν ἡγέτην τῆς μείζονος ἀντιπολιτεύσεως μερὶς θὰ δυσκολευθῇ νὰ ἀναλάβῃ τὴν ἐξουσίαν, διότι πρῶτον ἡ ἡνωμένη ἀντιπολίτευσις δὲν συνέχεται διὰ δεσμῶν ταυτότητος, καὶ δεύτερον δὲν ὑπερτερεῖ παρὰ μόνον κατὰ ὑγιεῖς ἀρχὰς τὰς ὁποίας ἔτι δυστροποῦσι πολλοὶ νὰ ἀποδέχωνται ἐκ παραδόσεως ἀφ᾽ ἑνός, καὶ ἐκ πείσματος ἀφ᾽ ἑτέρου.

Τούτων οὕτως ἐχόντων ἡ λύσις εἶναι προβληματώδης καὶ ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς νοῦν ἔχοντας νὰ θρηνῶσι τὴν τύχην τοῦ λαοῦ, ὁ ὁποῖος παρὰ τὸ εὐάγωγον καὶ νομοταγὲς αὐτοῦ, παρὰ τὴν διακαῆ αὐτοῦ ἐπιθυμίαν νὰ ἴδῃ τὴν πατρίδα του ἀπαλλασομένην τῆς μάστιγος τῆς ἀναρχίας καὶ τῆς ἀθλιότητος, εἰς ἣν τὴν ἔφερε πολυχρόνιος αὐθαιρεσία καὶ κακοδιοίκησις, παρασύρεται εὐκόλως καὶ ἐξαπατᾶται ὅταν φθάσῃ πρὸ τῶν καλπῶν, ὅπως συνέβη εἰς τὰς τελευταίας ἐκλογάς. Καθ᾽ ἡμᾶς ἡ λύσις εἰς δύο τινὰ μόνον ἔγκειται, ἢ θὰ γίνωσι μεταστάσεις καὶ ἀλλαγὴ πολιτικῶν φρονημάτων ἐν τῇ βουλῇ νέας ὅλως ἐπερχομένης ἀναζυμώσεως τῶν πολιτικῶν κομμάτων, ἢ θὰ διαλυθῇ ἡ βουλὴ μὴ παρεχομένης ἐμπιστοσύνης εἰς οὐδεμίαν κυβέρνησιν. Τὸ πρῶτον εἶναι ἀσέβεια πρὸς ἑαυτὸν διὰ κάθε πολιτευόμενον καὶ γεννᾷ μεταμέλειαν, ἡ δὲ μεταμέλεια οὐδὲν ἄλλο χαρακτηρίζει, ἢ ἀνανδρείαν, τὸ δεύτερον εἶναι ἀσύμφορον καὶ λίαν ἐπιβλαβὲς ῥιπτομένου τοῦ λαοῦ εἰς νέους ἐκλογικοὺς ἀγῶνας.

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΗΤΟ ΤΡΕΛΛΟΣ

Καθ᾽ ἣν στιγμὴν κρατῶν τὰς δύο μεγάλας δερματίνας τζάντας του τὰς ἐναπέθετεν ἐπὶ τῆς λέμβου καὶ εἰσήρχετο ἐντὸς αὐτῆς διὰ νὰ μεταβῇ εἰς τὸ διὰ Κρήτην ἀναχωροῦν ἀτμόπλοιον ἦτο ἀπολύτως ὑγιής. Ἀπολύτως ὑγιής, ἐφ᾽ ὅσον ἐπιτρέπεται νὰ μεταχειρισθῇ τις τὴν λέξιν ταύτην, ἀφ᾽ οὗ εἶνε γνωστὸν ὅτι εἰς τὸν κόσμον τοῦτον δὲν ὑπάρχει τι τὸ ἀπόλυτον. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἦτο τόσον ὑγιής, ὥστε οὐδὲν φαινόμενον ἀνησυχητικὸν προανήγγειλε τὴν μεγάλην καταστροφὴν ἥτις ὀλίγον χρόνον μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ ἀτμοπλοίου, ἐξερράγη ὡς βόμβα πλήρης δυναμίτιδος, μέσα εἰς τὴν ὀστεΐνην θήκην ἥτις περιβάλλει διὰ στερεοῦ κλοιοῦ τὸν ἐγκέφαλόν του. Λεπτὸν μειδίαμα γλυκείας ἀνυπομονησίας διέστελλε τὰ ὠχρὰ χείλη του, καὶ οἱ μεγάλοι μέλανες καὶ ζωηροὶ ὀφθαλμοί του ἐστράφησαν ὁρμητικοί, ἐξακοντίσαντες βλέμματα πλήρη ζωῆς καὶ σθένους πρὸς τὸν ἀτέρμονα ὁρίζοντα, μόλις τὸ πλοῖον ἐξῆλθε τοῦ λιμένος, διερευνῶντα τὰ βάθη αὐτοῦ καὶ ἀναζητοῦντα ἐκεῖ, ὄπισθεν τῆς γραμμῆς, ἥτις ἑνώνει τὸν οὐρανὸν μὲ τὴν θάλασσαν, τὸν ποθητὸν λιμένα, ἐκεῖ πρὸς τὴν διεύθυνσιν τοῦ πλοίου. Μία ἐλαφρὰ ῥεμβώδης ἔκστασις ἐθόλωσε στιγμιαίως τὴν ζωηρὰν διαύγειαν τῶν μελανῶν ὀφθαλμῶν του καὶ μία ἐλαφρὰ καὶ γλυκεῖα μελαγχολία διεχύθη ἐπὶ τοῦ ἡλιοκαοῦς προσώπου του, ἐνῷ συγχρόνως ἓν δάκρυ ἀνέβλυζεν εἰς τὸν κανθὸν τοῦ ἀπλανοῦς ὀφθαλμοῦ του, διασκεδάσαν εἰς τὰ ἑπτὰ τῆς ἴριδος χρώματα, τὴν ἡλιακὴν ἀκτῖνα ἥτις προσέπεσε τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἐπ᾽ αὐτοῦ. Κακόμοιρα παιδιά μου! ἐψιθύρισε καὶ ἀπεμακρύνθη ταχέως τῆς θέσεως ἐκείνης. Καὶ ἐπειδὴ δὲν εἶχε τί νὰ κάμῃ τὴν στιγμὴν ἐκείνην διότι ἦτο ἐντελῶς ἄγνωστος εἰς τοὺς συνεπιβάτας του, ἤνοιξε τὰς μεγάλας δερματίνας τζάντας του καὶ ἐξήγαγε τὸ περιεχόμενον αὐτοῦ ὅπερ συνίστατο εἰς μικρὰ βιβλία τῆς Ἁγίας Γραφῆς καὶ ἐξήπλωσε ταῦτα ἐπὶ τοῦ κασάρου τοῦ πλοίου πρὸς πώλησιν. Ἀφ᾽ οὗ μάτην ἀνέμενεν ἀγοραστάς, ἀφ᾽ οὗ καὶ οἱ ὀλίγιστοι περίεργοι οἵτινες ἐπλησίασαν ἔρριψαν ἀδιάφορα βλέμματα ἐπὶ τοῦ ἐμπορεύματος καὶ ἀπεμακρύνθησαν, οὗτος συνέλεξε καὶ πάλιν τὰ βιβλία του ἅτινα ἐπιμελῶς ἐναπέθηκεν ἐπὶ τῶν δερματίνων τζαντῶν του καὶ τὰς ἐκλείδωσεν. Ἐκάθισεν εἰς μίαν γωνίαν παρὰ τὴν πρύμνην καὶ ἐξαγαγὼν ἀπὸ τὴν τσέπην του ἓν παρόμοιον βιβλιάριον τῆς Ἁγίας Γραφῆς ἤρχισε νὰ φυλλομετρῇ τοῦτο καὶ νὰ ἀναγινώσκει σιωπηρῶς. Βαθμηδὸν ἡ φωνή του ἥτις δὲν ἠκούετο παντάπασιν ἤρχισε νὰ ἐκδηλῶται εἰς ἐλαφρὸν ψιθυρισμόν, ὅστις βαθμηδὸν ἐνετείνετο εἰς ἀνάγνωσιν μεγαλοφώνως γιγνομένην, μετὰ χειρονομιῶν κατ᾽ ἀρχὰς μεμετρημένων κατὰ ῥυθμὸν τῶν παρακολουθεισῶν τὴν ἔννοιαν τῶν ἀναγιγνωσκομένων χωρίων εἶτα δὲ βιαίων καὶ ἀνωμάλων. Οἱ ἐπιβάται συνεσωρεύθησαν μακρόθεν καὶ ἀντελήφθησαν ὅτι ὁ ἀναγιγνώσκων, ἀνεγίγνωσκε τὴν Ἀποκάλυψιν τοῦ Ἰωάννου. Εἷς τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ πλοίου ἐπλησίασε τὸν ἀναγνώστην καὶ τὸν παρεκάλεσε νὰ μὴ μεγαλοφωνάζῃ διότι τὸ τοιοῦτον ἀντέκειτο εἰς τοὺς κανονισμοὺς τῶν πλοίων. Τότε ἠγέρθη ἀποτόμως· οἱ ὀφθαλμοί του, οἱ πρότερον τόσην καλωτύνην καὶ πραότητα ἐκφράζοντες ἦσαν ἤδη ἄγριοι, κατέρυθροι, ὡσεὶ ἐξερεύγοντες λάβαν. «Πῶς τολμᾶτε, κύριε, νὰ διακόπτετε ἄνθρωπον ἀναγιγνώσκοντα τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ;» καὶ ἀκαριαίως προτοῦ ὁ ἄνθρωπος τοῦ πλοίου προφθάσῃ νὰ ἀνοίξῃ τὰ χείλη του, οἱ ἀστράπτοντες ἐκεῖνοι ἐξ ὀργῆς καὶ λύσσης ὀφθαλμοὶ μετεβλήθησαν αἴφνης εἰς ὀφθαλμοὺς ἀθώου νηπίου· μία ἤρεμος νηφαλιότης ἐφάνη κυριαρχήσασα τῆς ψυχῆς τοῦ ἱεραποστόλου καὶ «ἔχετε δίκαιον» εἶπεν εἰς τόνον τόσον συγκινητικὸν καὶ δειλόν, τόσον πρᾶον καὶ σιγηλόν, ὥστε ἀφώπλισε τὸν πρὸ στιγμῆς ἐξαγριωθέντα ναύκληρον. Ἀπάρας δὲ τὰς δύο του τζάντας διέσχισε μὲ βῆμα μαλακὸν καὶ ὕφος σεμνοπρεπὲς τὸν ὅμιλον τῶν συναθροισθέντων συνεπιβατῶν του καὶ κατῆλθε εἰς τὴν δευτέραν θέσιν, συντετριμμένος, καὶ ἐνεκλείσθη εἰς τὸ δωμάτιόν του. Οἱ συνεπιβάται του ἠσπλαγχνίσθησαν τὸν ἄνθρωπον καὶ ἤρχισαν κακίζοντες τὸν ναύκληρον, διότι προσεφέρθη πρὸς ἄνθρωπον τόσον πρᾶον, ἀλλὰ φανατικὸν ἱεραπόστολον, μὲ τόσην ἀσπλαγχνίαν καὶ βαναυσότητα.

Ὁ καμαρώτος τῆς δευτέρας θέσεως εἶχεν ἤδη ἑτοιμάσῃ τὴν τράπεζαν διὰ τὸ γεῦμα καὶ μὲ τὸν κώδωνα εἰς τὴν χεῖρα ἐκάλει τοὺς δηλώσαντας διὰ γεῦμα. Τὸ γεῦμα τὸ ἐντὸς τῶν ἀτμοπλοίων ὅταν ἡ θάλασσα εἶνε γαληνιαία εἶνε θαυμάσιον ἀπὸ πάσης ἀπόψεως, καὶ μάλιστα, ὅταν τὸ γυροπόδι, τὸ ὤμορφο ὅμως γυροπόδι, δὲν λείπει. Καθ᾽ ἣν στιγμὴν ζωηρὰ συζήτησις μεταξὺ τῶν συνδαιτημόνων ἐπεκράτει περὶ τῆς ντουαλέτας μιᾶς Ἀγγλίδος τῆς πρώτης θέσεως καὶ πολλοὶ τῶν κυρίων ἐτάσσοντο ὑπὲρ τῆς ἰδιοτρόπου ἐκείνης ντουαλέτας, ἐν ᾧ αἱ κυρίαι μετὰ φανατικοῦ ἐνδιαφέροντος ὑπὲρ τῆς γυναικείας καλαισθησίας, ἐκηρύσσοντο κατ᾽ αὐτῆς, ἡ θύρα τῆς καμπίνης τοῦ ἱεραποστόλου ἀνοίγει αἰφνηδίως καὶ εἷς ἄνθρωπος ἐν ἀδαμιαίᾳ περιβολῇ, ἀλλὰ τοιαύτῃ ἣν ὁ Ἀδὰμ εἶχεν εὐθὺς μετὰ τὸ φάγωμα τοῦ ἀπηγορευμένου καρποῦ καὶ πρωτοῦ ἀκούσῃ τὰ βήματα τοῦ πλησιάζοντος Θεοῦ, ἐξορμᾷ ταύτης καὶ δι᾽ ἑνὸς ἅλματος ἐλαφροτέρου καὶ ταχυτέρου ἐλάφου, πηδᾷ ἐπὶ τῆς τραπέζης, ἀπαγγέλλων εἰς τόνον σταθερὸν καὶ μεστὸν εὐφραδείας ἱεροκήρυκος ἐξησκημένου εἰς τὸ εἶδός του, τοὺς πρώτους στίχους τοῦ κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγελίου «Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος καὶ ὁ λόγος ἦν πρὸς τὸν Θεὸν καὶ Θεὸς ἦν ὁ λόγος». Τὸ πήδημα ἐκεῖνο τὸ ἀπροσδόκητον καὶ ἡ θέα ἐκείνη τοῦ γυμνοῦ καὶ ἐξηγριωμένου ἀνθρώπου ἔθεσεν εἰς ἀπερίγραπτον πανικὸν τοὺς ἡσύχως εὐωχουμένους ἐπιβάτας. Τὰ πινάκια ἀνετράπησαν, πολλαὶ κυρίαι ἐλειποθύμησαν καὶ οἱ μᾶλλον γενναιότεροι ἀφ᾽ οὗ συνῆλθον ἐκ τῆς συγχύσεως ἐπέπεσαν ἐπὶ τοῦ πρωτοφανοῦς ἱεροκήρυκος. Ἀλλ᾽ ἐσταμάτησαν ἀντικρύσαντες τὰς φλόγας τῶν ὀφθαλμῶν του, οἵτινες ὡς ἀπειλητικαὶ προβολαὶ φλεγομένου ἀερίου διεσπείροντο εἰς τοὺς τέσσαρας τῆς αἰθούσης τοίχους, καὶ τὰς προτεταμένας πυγμὰς αἵτινες ἐφαίνοντο ὡς χαλύβδινοι ὄγκοι μέλλοντες νὰ κατασυντρίψωσι πᾶν τὸ προτυχόν. «Εἶμαι ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ καὶ ἦλθον νὰ σώσω τὸν κόσμον ἀπὸ τὰς νέας ἁμαρτίας τὰς ὁποίας ἐνεσώρευσεν ἐπ᾽ αὐτοῦ ὁ μιαρὸς αὐτὸς κόσμος». Ὁ δυστυχὴς ἦτο Τρελλός. Τὸ λογικόν του τόσον ἤρεμον πρό τινων ὡρῶν διεσαλεύθη ἀποτόμως, ὑπείκων εἰς τὴν μυστηριώδη ἐκείνην ἀλλοίωσιν τῆς φαιᾶς οὐσίας τοῦ ἐγκεφάλου καὶ ἀπέπτη ὡς φυγαλέα σκέψις ὁ νοῦς τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τῆς ἕδρας ἐκείνης τῆς τόσον λεπτῆς καὶ τόσον εὐαισθήτου.

Ε.

Η ΑΠΟΧΗ ΤΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΑΠΟ ΤΑΣ ΕΚΛΟΓΑΣ

Πολλὰ λέγονται καὶ γράφονται, ἀλλὰ δὲν γίνονται· ἄλλα πάλιν γίνονται χωρὶς νὰ λέγωνται καὶ νὰ γράφωνται. Εἴδομεν καὶ ἀνέγνωμεν ἐγκυκλίους τῶν Συμβούλων αὐστηρῶς ἀπαγορευούσας εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τὴν ἀνάμιξιν αὐτῶν εἰς τὰς ἐκλογάς. Καὶ ὅμως πρὸς ἐμπαιγμὸν καὶ εἰρωνείαν τῶν ἐκδοθεισῶν διαταγῶν ἀγέλη ὑπαλλήλων ἔλαβον ἀδείας εἰς τὰς παραμονὰς τῶν ἐκλογῶν καὶ ἐξῆλθον εἰς τὰς ἐκλογικὰς περιφερείας τῶν ἐπαρχιῶν εἰς ἃς ἀνήκων, καὶ ἐνήργουν τὸ κατὰ δύναμιν διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῶν κυβερνητικῶν ὑποψηφίων. Εἴδομεν τελωνοφύλακας κλητῆρας δικαστικῶν Γραφείων καὶ δικαστικοὺς τοιούτους σκανδαλωδῶς ἀναμιγνυομένους καὶ πολλὰ τὰ ἄσχημα πράττοντας πρὸς διαφθορὰν τοῦ φρονήματος τῶν ἐκλογέων κατορθοῦντες ᾽μὰ τὴν ἀλήθειαν ᾽κάτι τι ὑπὲρ τῶν πελατῶν. Καὶ αἱ ἐγκύκλιοι οὕτω ἔμειναν γράμμα νεκρὸν καὶ αἱ διαταγαὶ περιεφρονήθησαν εἰς πεῖσμα τῶν ἐκδόντων αὐτὰς εἰς τρόπον ὥστε νὰ ἐπιβεβαιοῦται τὸ λόγιον, πολλὰ γράφονται μὰ δὲν γίνονται. Πρὸ τῶν ὀμμάτων τῶν κυβερνώντων εἰς τὸ Σανδριβάνι, εἰς τὸ Κρυὸ Βρυσάλι, εἰς τοῦ Τερσανᾶ τὸ σχολεῖον κτλ. εἰς τὰς θύρας τῶν τμημάτων τῆς ἐκλογῆς ὑπάλληλοι παντὸς κλάδου καὶ πάσης τάξεως ὠργίαζον ἐκλογικῶς. Τὸ ἀξιοθρηνητότερον εἶναι ὅτι καὶ ἀνώτεροι ὑπάλληλοι καὶ λειτουργοὶ τῆς Θέμιδος δὲν ἔκριναν ἄξιον νὰ μὴ λειτουργήσωσι καὶ νὰ μὴ προσφέρωσι τὴν συνδρομήν των προτρέποντες καὶ ὠθοῦντες τοὺς ἐκλογεῖς δι᾽ ἐπιστολῶν καὶ διὰ παραινέσεων. Εἴδομεν ἐπιστολὴν ἀνωτέρου λειτουργοῦ δι᾽ ἧς ἐξωθοῦντο οἱ ἐκλογεῖς νὰ μαυρίζωσι τοὺς ἀντιπολιτευομένους καὶ νὰ ὑπερψηφίζωσι τῶν κυβερνητικῶν ἐπὶ τῷ λόγῳ, λέγει, ὅτι οἱ ἀντιπολιτευόμενοι εἶσὶν ὄργανα ξένης Δυνάμεως ζητοῦντες ξενικὴν εἰς τὴν Κρήτην ἐπέμβασιν. Ἡμεῖς ἀποτροπιαζόμεθα εἰς μόνην τὴν ἀνάμνησιν τῶν ἀναμασσημένων ὑπὸ τοῦ ἀνωτέρου λειτουργοῦ τῆς Θέμιδος ἀνοσίων ἐκφράσεων ὅπως ἐκδηλώσωμεν τὴν ἀγανάκτησιν καὶ ὀργήν μας ἐπὶ τῶν ἀπαισίων κρωγμῶν τῶν ματαιοπονούντων νὰ συνεχίσωσι τὴν τοῦ πάτρωνος αὐτῶν πολιτικὴν τοῦ διαιρεῖν τὸν λαὸν τῆς Κρήτης εἰς ἐθνικοὺς καὶ ἀντεθνικοὺς καὶ τοῦ κηρύσσειν μίαν μερίδα τοῦ κρητικοῦ λαοῦ ὡς μὴ συμμεριζομένην τὰς ἐθνικὰς ῥοπὰς τῶν προπατόρων αὐτῶν. Εἶναι ἢ δὲν εἶναι ἀξιόμεμπτος ἡ τάσις αὐτὴ τῶν μαθητευομένων ἐν τῇ σχολῇ τοῦ ψεύδους καὶ τῆς ἀπάτης νὰ διδάσκωσι τὸν κόσμον ὅτι ὑπάρχουν Κρῆτες ἀντίθετοι πρὸς τὰς ἐθνικὰς παραδόσεις μὴ στέργοντες τὴν μετὰ τῆς ἐλευθέρας Ἑλλάδος ἕνωσιν τῆς Κρήτης. Καὶ ἐπιτρέπεται χάριν ἐκλογικῶν κερδῶν εἰς τοὺς πεπωρωμένους τούτους τὸν νοῦν καὶ τὴν συνείδησιν νὰ μετέρχωνται τοιαῦτα μέσα καὶ [illegible] νὰ ἐνσπείρωσιν ἰδέας εἰς τὸν ἀμαθῆ καὶ [illegible] λαὸν τὸν ἐξιδανικεύοντα ἀνὰ πᾶσαν περίστασιν τὸ ἐθνικὸν αὐτοῦ αἴσθημα δι᾽ ἀνυπολογίστων θυσιῶν καὶ διὰ πολλαπλῶν ἐκδηλώσεων; Καὶ ἐπι-